

तुंडयोः चंच्रोः वीरणवदग्रंथितृणविशेषवत् ॥ ५० ॥ समीडिरेतुष्टुवुः आनकैः शंखैश्च संस्तवैः सह ॥ ५१ ॥ स्वस्थानमागतं प्राणमिव कृष्णं प्रणी
य एकीकृत्य ॥ ५२ ॥ अतिप्रियेण प्रीत्या आहताः सादराः प्रेत्यागतमिव लोकांतरादागतमिव तृषितान्यतृप्तानि अमृतं पिबन्तीव ईक्षणा नित्येषां ते
॥ ५३ ॥ अहोवतेत्यादिश्लोकत्रयस्य इति नंदादय इत्यनेनान्वयः अपि एवमपि तेषामेवानिष्टमासीत् यतस्तैः पूर्वमन्येषां भयं कृतम् ॥ ५४ ॥ अ

तमापतंतं सनिगृह्य तुंडयोर्दोर्भ्यां बकं कंससखं सतां पतिः ॥ पश्यत्सुबालेषु ददारलीलयामुदावहो वीरणवद्विवौ
कसाम् ॥ ५० ॥ तदा बकारिं सुरलोकवासिनः समाकिरन्नंदनमल्लिकादिभिः ॥ समीडिरेचानकशंखसंस्तवै
स्तद्वीक्ष्य गोपालसुताविसिस्मिरे ॥ ५१ ॥ मुक्तं बकास्यादुपलभ्य बालकारामादयः प्राणमिवैन्द्रियोगणः ॥
स्थानागतं तं परिरभ्य निर्वृताः प्रणीय वत्सान् व्रजमेत्यत जगुः ॥ ५२ ॥ श्रुत्वा तद्विस्मिता गोपा गोप्यश्चातिप्रि
याहताः ॥ प्रेत्यागतमिवौत्सुक्यादैक्षंत तृषितेक्षणाः ॥ ५३ ॥ अहोवतास्य बालस्य बहवो मृत्यवो भवन् ॥ अ
प्यासीद्विप्रियं तेषां कृतं पूर्वयतो भयम् ॥ ५४ ॥ अथाप्यभिभवन्त्येनं नैव ते घोरदर्शनाः ॥ जिघांसयै न मासाद्य
नश्यंत्यग्नौ पतंगवत् ॥ ५५ ॥ अहो ब्रह्मविदां वाचो नासत्याः संति कर्हि चित् ॥ गर्गीयदाह भगवान्नन्वभावितथैव
तत् ॥ ५६ ॥ इति नंदादयो गोपाः कृष्णरामकथां मुदा ॥ कुर्वंतोरममाणाश्च नाविंदन् भववेदनाम् ॥ ५७ ॥ एवं वि
हारैः कौमारैः कौमारं जहतुर्व्रजे ॥ निलायनैः सेतुबंधैर्मर्कटोत्प्लवनादिभिः ॥ ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे
दशमस्कंधे वत्सबकवधो नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच क्वचिद्वनाशाय मनो
दधद्वजात्प्रातः समुत्थाय वयस्य वत्सपान् ॥ प्रबोधयन् शृंगरवेण चारुणा विनिर्गतो वत्सपुरःसरो हरिः ॥ १ ॥

यघोरदर्शना अपि नाभिभवन्ति न धर्षयन्ति ॥ ५५ ॥ गर्गीयदाह तस्मान्नंदात्मजो यं ते नारायणसमोगुणैरित्यादि वत्सयूथगतं हत्वा वत्सदंभासुरं हरिः मुनि
यूथगतं चाहन्नयण्यदं भिनां बकम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥
द्वादशेतु महासर्पवपुर्धरमघासुरम् वत्सपालगिलं कुद्गो गलेऽहनि तिवर्ण्यते ॥ १ ॥ महाबकगलक्रीडाकेवलस्य न कौतुकम् इतीवाघासुरमुखे ससखः
प्राविशद्दुरिः ॥ २ ॥ क्वचित्कदाचित् वनाशाय वने एव प्रथमं भोजनं कर्तुम् ॥ १ ॥